

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/47/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5112227143
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Turza
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5112227143.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Turzu a členov senátu JUDr. Evy Kyselovej a JUDr. Gabriely Veselovej, v právnej veci žalobcu: INTEC PHARMA, s.r.o., so sídlom Elektrárenská 4, Bratislava, IČO: 00 683 264, právne zastúpeného JUDr. Tatiana Polková, advokát so sídlom R. N. č. XXX/XX, U., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalobcu: Doc. MUDr. C. V., CSc., nar. XX.X.XXXX, bytom R. K. A. XXXX/XX, U., právne zastúpený JUDr. Tatiana Polková, advokát so sídlom R. N. č. XXX/XX, U., proti žalovanému: Slovenská republika - zastúpená Úradom geodézie, kartografie a katastra SR, so sídlom Chlumeckého č. 2, Bratislava, v konaní náhradu škody z nesprávneho úradného postupu v sume 602.403 eur, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 17C/183/2012-710 zo dňa 21.6.2017, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému proti žalobcovi **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania v plnom rozsahu.

O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník po právoplatnosti rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom rozhodol, že žalobu žalobcu o náhradu škody z nesprávneho úradného postupu v sume 602.403 eur zamietá. Žalovaný má proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu trov konania. Žalovanému voči intervenientovi právo na náhradu trov konania nepriznáva.

Právny predchodca žalobcu (K. R.) návrhom doručeným súdu dňa 27.8.2003 sa domáhal vydania rozhodnutia, ktorým súd uloží žalovanému Slovenská republika zast. Úradom geodézie, kartografie a katastra SR povinnosť zaplatiť mu sumu 38.500.000,- Sk (1.277.965,90 eur) z titulu náhrady škody spôsobenej mu nesprávnym úradným postupom žalovaného pri zápise vlastníckeho práva do katastra v prospech pôvodného žalobcu. Právny predchodca žalobcu v konaní uplatňoval právo na náhradu škody, ktorá mala vzniknúť v dôsledku nesprávneho úradného postupu príslušného katastrálneho úradu, ktorý konal v rozpore s ust. § 43 ods. 1 písm. b), kedy nebola dodržaná lehota pri zápise vlastníckeho práva do katastra nehnuteľnosti v prospech pôvodného žalobcu záznamu na základe uznesenia OS Žilina z 12.8.2002, č.k. NcG 131/02-10 a tým mu znemožnil uzavrieť s budúcim kupujúcim kúpnu zmluvu v dohodnutej lehote. Tento nesprávny úradný postup spočíva v porušení zákonom určenej lehoty na vydanie rozhodnutia pri aplikácii tejto definície nesprávneho postupu štátneho orgánu v priamej a príčinnej súvislosti s týmto nesprávnym úradným postupom vznikla žalobcovi škoda, ktorá spočívala v konečnom dôsledku v tom, že mu nebola vyplatená kúpna cena, ktorá by mu bola vyplatená v prípade

uzavretia riadnej kúpnej zmluvy, čím nedošlo k očakávanému prírastku na jeho majetku a navyiac, žalobca je nútený vysporiadať sa aj so zaplatením zmluvnej pokuty (čl. 141).

Okresný súd Žilina rozsudkom č.k. 12C/235/2003-225 zo dňa 17.2.2006 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť právnenému predchodcovi žalobcu sumu 35.000.000,- Sk (1.161.787,20 eur) do 30 dní po právoplatnosti rozsudku na účet jeho právnej zástupkyne, vo zvyšku žalobný návrh zamietol. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací rozsudkom č.k. 5Co/203/2006-306 zo dňa 18.10.2007 rozsudok okresného súdu v celom rozsahu potvrdil a proti rozsudku pripustil dovolanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na dovolanie žalovaného uznesením zo dňa 25.2.2010 č.k. 2Cdo 210/2008-351 zrušil rozsudok Krajského súdu v Žiline z 18.10.2007 sp. zn. 5Co 203/2006 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení svojho zrušujúceho uznesenia okrem iného uviedol, že žalobcovi (pôvodne K. R.) mala vzniknúť škoda v dôsledku nesprávneho úradného postupu orgánu verejnej správy v oblasti katastra nehnuteľností pri výkone jeho pôsobnosti vyplývajúcej z katastrálneho zákona a to tak, že pri zápise vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností v prospech navrhovateľa záznamu na základe uznesenia Okresného súdu Žilina z 12.8.2002 č.k. NcG 131/02-10, nedodržal katastrálny úrad zákonom stanovenú lehotu vyplývajúcu z § 43 ods. 1 písm. b) katastrálneho zákona a tým mu znemožnil uzavrieť s budúcim kupujúcim kúpnu zmluvu v dohodnutej lehote. V predmetnej veci bolo touto verejnou listinou uznesenie Okresného súdu Žilina z 12.8.2002, č.k. Nc G 131/02-10. Zákonom stanovená lehota 60 dňová lehota sa vzťahuje len na záznam perfektnej verejnej listiny, ktorá obsahuje všetky náležitosti uvedené v ustanovení § 42 ods. 1,2 katastrálneho zákona. Bez vyhotovenia výpisu z pozemkovoknižnej vložky a identifikácie parciel by katastrálny úrad vlastníctvo k nehnuteľnostiam v prospech pôvodného žalobcu (K. R.) nemohol zaznamenať a ten však nepredložil katastrálnemu úradu na vykonanie záznamu perfektnej verejnej listiny s prílohami spôsobilú na vykonanie záznamu údajov v nej uvedených a preto katastrálny úrad nepostupoval v rozpore s ustanovením § 43 ods. 1 písm. b) katastrálneho zákona. Vykonanie záznamu 31.3.2003 a oznámenie tejto skutočnosti právnej zástupkyňi pôvodného žalobcu listom z 3.4.2003 sp. zn. Z 2190/00 a doručením výpisu z listu vlastníctva č. XXXX, kat. úz. R., 14.4.2003 nie sú v príčinnej súvislosti so vznikom škody (ak by vznikla) následkom nedodržania lehoty na uzavretie kúpnej zmluvy dohodnutej medzi pôvodným žalobcom a budúcim kupujúcim v zmluve o budúcej kúpnej zmluve, a teda nezakladajú nárok žalobcu na náhradu škody spôsobenej nesprávnym postupom katastrálneho úradu. Taktiež poukázal na to, že právnym základom nároku, z ktorého mala škoda vzniknúť je zmluva o budúcej kúpnej zmluve, uzavretá medzi pôvodným žalobcom (K. R.) a Ing. C. K. 20.12.2002 v Prahe. V čl. III. zmluvy o budúcej zmluve sa pôvodný žalobca zaviazal, že nehnuteľnosti uvedené v bode II zmluvy odpredá budúcemu kupujúcemu v lehote 5 dní od zápisu práv k nehnuteľnostiam katastrálnym úradom. Pôvodný žalobca sa zaviazal k uzavretiu kúpnej zmluvy až po vyhotovení listu vlastníctva napriek tomu, že ako dedič sa stal vlastníkom nehnuteľností smrťou poručiťľa. Dovolací súd vyslovil právny názor, že absencia zápisu vlastníctva v prospech pôvodného žalobcu nemohla byť prekážkou k uzavretiu kúpnej zmluvy, keď verejná listina vlastníctva predávajúceho deklaruje. Ak pôvodnému žalobcovi vznikla škoda v dôsledku skutočnosti, že nevyužil možnosť vyplývajúcu zo zákona na uzavretie kúpnej zmluvy na uvedené nehnuteľnosti následkom nesplnenia podmienky - zápisu práv k nehnuteľnostiam katastrálnym úradom v zmluvne dohodnutej lehote, neexistuje príčinná súvislosť medzi prípadným nesprávnym postupom katastrálneho úradu a neuzavretím kúpnej zmluvy. Za daného skutkového a právneho stavu s poukazom na vyššie uvedené vyplýva, že pôvodný žalobca v konaní nepreukázal vznik škody a tiež existenciu príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom katastrálneho úradu a znížením jeho majetku. Keďže podmienky vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom sú stanovené kumulatívne, v prípade nesplnenia čo i len jednej z nich nie je daná táto zodpovednosť. Tiež uviedol, že súdy sa (prejudiciálne) takisto nezaoberali platnosťou zmluvy o budúcej kúpnej zmluve (§ 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka), ako právneho základu vyhotoveného návrhu na náhradu škody v rámci riadneho zistenia skutkového stavu.

Krajský súd v Žiline v priebehu odvolacieho konania uznesením zo dňa 29.3.2013 č.k. 5Co/147/2010-520 pripustil vstup do konania spoločnosť INTEC PHARMA, s.r.o., so sídlom Elektrárenská 4, Bratislava, IČO: 00 683 264 (terajší žalobca), keďže zo spisového materiálu je nepochybné, že po začatí konania nastala právna skutočnosť, ktorou právne predpisy spájajú prevod práv alebo povinností, o ktorých sa koná, nakoľko došlo Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 25.6.2008 k jej postúpeniu na spoločnosť INTEC PHARMA s.r.o.

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací uznesením zo dňa 29.3.2013 č.k. 5Co/147/2010-523 vychádzajúc z právneho názoru vysloveného Najvyšším súdom Slovenskej republiky opätovne preskúmal napadnutý rozsudok okresného súdu a napadnutý rozsudok č.k. 12C 235/2003-225 zo dňa 17.2.2006 zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. Vo svojom odôvodnení uviedol, že úlohou okresného súdu

bude vec opätovne prejednať a rozhodnúť, pričom bude vychádzať z právneho názoru vysloveného dovolacím súdom, opätovne teda posúdi, či v danom prípade došlo k naplneniu zákonných predpokladov na priznanie nároku na náhradu škody v zmysle § 18 ods. 1 zákona č. 58/1969 Zb. Okresný súd sa bude zaoberať jednotlivými námietkami vznesenými účastníkmi konania a posúdi prejudiciálne platnosť zmluvy o budúcej kúpnej zmluve, zároveň sa okresný súd bude zaoberať podaním z č.l. 449 spisu označeným ako „Čiastočne späťvzatie žaloby“ a zároveň zväží, či v danom prípade nebude účelné rozhodnúť o prerušení konania v zmysle návrhu navrhovateľa z č.l. 490 spisu zo dňa 6.2.2012, keďže na Okresnom súde Bratislava II podal pôvodný navrhovateľ žaloby o určenie vlastníckeho práva.

V zmysle intencií odvolacieho súdu uvedeného vyššie okresný súd v priebehu ďalšieho konania vec opätovne prejednal a rozhodol rozsudkom č.k. 17C/183/2012-629 zo dňa 10.11.2014 tak, že žalobu žalobcu o náhradu škody z nesprávneho úradného postupu zamietol. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že dovolací súd v danej veci vyjadril jednoznačný právny názor k otázke nesprávneho postupu pri zápise vlastníckeho práva do katastra nehnuteľnosti - záznamu na základe uznesenia Okresného súdu Žilina z 12.8.2002 č.k. NcG 131/02-10, keď pôvodný žalobca nepredložil katastrálnemu úradu na vykonanie záznamu perfektnú verejnú listinu s prílohami spôsobilú na vykonanie záznamu údajov v nej uvedených a preto katastrálny úrad nepostupoval v rozpore s ustanovením § 43 ods. 1 písm. b) katastrálneho zákona. Verejná listina z roku 2002 nebola spôsobilá na zápis do katastra nakoľko neobsahovala údaje podľa § 42 ods. 1, 2 katastrálneho zákona a identifikačné údaje o pozemkoch, ktoré boli predmetom dedenia uvedené vo verejnej listine vyplývali zo stavu z Pozemkovej knihy, ktorá je v súčasnosti archívnym dokumentom a neukazuje stav aktuálneho katastrálneho operátu. Súd pri prejudiciálnom posudzovaní platnosti zmluvy o budúcej zmluve dospel k názoru, že ustanovenie čl. II predmet zmluvy o budúcej zmluve je neurčité ustanovenie, nakoľko budúci predávajúci len potvrdzuje že je vlastníkom podielu 1 nehnuteľnostiach vedených v pozemkovej knihe kat. územie D. vo vložke 3669 s uvedením stavu identifikácie bez bližšieho určenia stavu aktuálneho katastrálneho operátu v zmysle katastrálneho zákona a v danom prípade ak budúci predávajúci ako vlastník podielu 1 predmetu prevodu a teda bolo zrejmé, aký je jeho vzťah k prevádzaným nehnuteľnostiam nemohol teda prejavíť svoju vôľu previesť všetky nehnuteľnosti bez toho, aby bol jeho podiel vyjadrený zlomkom k celku.

Odvolací súd Krajský súd v Žiline uznesením č.k. 5Co/23/2016-669 zo dňa 30.6.2016 rozsudok okresného súdu zo dňa 10.11.2014 č. k. 17C 183/2012-629 zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Vo svojom zrušujúcom uznesení uviedol, že po zrušení rozsudku Krajského súdu v Žiline zo dňa 18.10.2007 sp. zn. 5Co 203/2006 uznesením Najvyššieho súdu SR zo dňa 25.2.2010 sp. zn. 2Cdo 210/2008 nastali viaceré skutočnosti svedčiace o tom, že žalovaný - Slovenská republika, zastúpená Úradom geodézie, kartografie a katastra SR na jednej strane argumentuje a riadi sa časťou právneho názoru Najvyššieho súdu SR zo zrušujúceho uznesenia, ale na druhej strane neakceptuje tú časť názoru Najvyššieho súdu SR, ktorým Najvyšší súd SR odôvodňoval záver, že právnenému predchodcovi žalobcu K. R.koda nevznikla nesprávnym úradným postupom orgánu štátu, pretože na základe preukázaných skutočností sa stal vlastníkom, resp. spoluvlastníkom sporných nehnuteľností. Uviedol, že sú to práve orgány katastra, ktoré spochybňujú v rozpore s obsahom rozhodnutia dovolacieho súdu vlastnícke právo K. R. a jeho možnosť a právo uzatvoriť riadnu kúpno-predajnú zmluvu, hoci vlastníctvo právneho predchodcu žalobcu konštatuje a nespochybňuje dovolací súd s odkazom na verejné listiny, ktoré sú obsahom tohto spisu a Slovenská republika (ako právny štát - článok 1 Ústavy SR) tvrdošijne odmieta povoliť vklad vlastníka na kupujúceho po uzavretí riadnej kúpno-predajnej zmluvy právny predchodcom žalobcu. O tomto postoji žalovaného žalobca doložil po zrušujúcom uznesení dovolacieho súdu do spisu kópiu oznámenia č. PO-383/2012/Ja z 20.1.2012 (č.l. 488) a kópiu postúpenia č. PO-81/2012/Ja z 5.1.2012, ako aj kópiu odpovede Katastrálneho úradu Bratislava č. 2-27/12-BP zo 16.4.2012. Právny subjekt, ktorý vo veci koná za štát, ku dňu tohto rozhodnutia odvolacieho súdu nedal nikomu relevantnú odpoveď, prečo ním riadené úrady nerešpektujú rozhodnutie dovolacieho súdu, keď v zmysle aj jeho právneho názoru majú vo vkladovom konaní predloženú riadnu zmluvu a verejné listiny preukazujúce vlastníctvo predávajúceho. Pokiaľ ide o zmluvu o budúcej zmluve a jej platnosť, zrejme uniklo pozornosti prvostupňového súdu, že obsah zmluvy o budúcej zmluve pri špecifikácii nehnuteľností má oporu v právoplatných verejných listinách (dedičské rozhodnutie a listiny vydané Správou katastra pre hlavné mesto SR Bratislava, pracovisko Bratislava II a to výpis z pozemknoknížnej vložky a identifikácie nehnuteľnosti. Odvolaciemu súdu nie je zrejmé, ako inak by mali byť špecifikované nehnuteľnosti v zmluve o budúcej zmluve, keď nie podľa obsahu oficiálnych verejných a úradných listín. Okresný súd vec opätovne prejednal a vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi produkovanými stranami sporu, pričom vydal nový rozsudok č.k. 17C/183/2012-710 zo dňa 21.06.2017. Dospel k nasledovným skutkovým zisteniam. Možno konštatovať, že žalobcom uplatnený nárok na náhradu škody, ktorý predstavovala postúpená pohľadávka sa vzťahoval ku škode spôsobenej nesprávnym

úradným postupom orgánu verejnej správy v oblasti katastra nehnuteľností pri výkone jeho pôsobnosti vyplývajúcej z katastrálneho zákona, a to tak, že pri zápise vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností v prospech právneho predchodcu žalobcu záznamu na základe uznesenia Okresného súdu Žilina z 12.8.2002 č.k. NcG 131/02-10 nedodržel katastrálny úrad zákonom stanovenú lehotu vyplývajúcu z § 43 ods. 1 písm. b) katastrálneho zákona. Súd je toho názoru, že predmetný nárok na náhradu škody spôsobenej orgánom štátu bol spôsobilým predmetom postúpenia pohľadávky v zmysle § 524 Občianskeho zákonníka, t. j. že poškodený, ako veriteľ, mohol svoju pohľadávku z titulu nároku na náhradu škody postúpiť písomnou zmluvou a zmena v subjekte oprávneného nemení nič na obsahu daného právneho vzťahu, pokiaľ ide o skutkové aj právne posúdenie nároku. Pri zákonom posudzovaní prejednávanej veci vychádzal súd z ustanovení §§ 18, 20 zákona č. 58/1969 Zb. účinného od 1.7.1969 do 30.6.2004, nakoľko škoda tvoriaca predmet sporu mala byť žalobcovi (jeho právnenému predchodcovi) spôsobená nesprávnym úradným postupom v roku 2002 a 2003 tak, že pri zápise vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností v prospech právneho predchodcu žalobcu - záznamu na základe uznesenia Okresného súdu Žilina z 12.8.2002 č.k. NcG 131/02-10, nedodržel katastrálny úrad zákonom stanovenú lehotu vyplývajúcu z § 43 ods. 1 písm. b) katastrálneho zákona a tým mu znemožnil splniť podmienky vyplývajúce z uzavretej Zmluvy o budúcej kúpnej zmluve s Ing. C. K. zo dňa 20.12.2002. Z vykonaného dokazovania mal súd zistené, že Správa katastra predloženú verejnú listinu - uznesenie Okresného súdu Žilina z 12.8.2002 č.k. NcG 131/02-10 posudzovala a predmetná listina pre zrejmu nesprávnosť v časti označenia parciel nemohla byť podkladom k zápisu dedičstva nakoľko uvedená verejná listina nespĺňala náležitosti podľa § 42 katastrálneho zákona. Ak predmetom dedičstva je nehnuteľnosť, ktorej vlastnícke právo nie je vpísané na liste vlastníctva, prílohou do katastra nehnuteľnosti je identifikácia parciel, ktorá porovná zápis z verejnej listiny alebo inej listiny alebo z iných operátov (napr. z pozemkovej knihy) preukazujúcej vlastnícke právo k nehnuteľnosti (stav právny) so zápisom parcely v registri C súboru popisných informácií katastra nehnuteľnosti (register C). Pri zápise pôvodných nehnuteľností - pozemknoknižných parciel do listu vlastníctva registra E sú nedeliteľnou súčasťou i prílohy a to výpis z PK vložky a identifikácia parciel. Pokiaľ teda Správa katastra zhromažďovala podklady pre rozhodnutie, tieto hodnotila, právne ich posudzovala, išlo o činnosť smerujúcu k vykonaniu zápisu a preto takúto činnosť nie je možné považovať za úradný postup, ktorý by bolo možné vyhodnotiť ako nesprávny. Nebolo povinnosťou správy katastra aby z vlastnej iniciatívy vyhotovila výpis z PK vložky a doplnila chýbajúce údaje podľa § 42 ods. 2 písm. c) Katastrálneho zákona dodatočným vyhotovením identifikácie parciel, čo vyplýva i z rozhodnutia Správy katastra pre hlavné mesto SR Bratislavu, pracovisko Bratislava II č. Z 2531/02 zo dňa 6.12.2014 (čl. 684) kedy na základe protestu Okresnej prokuratúry Bratislava II. č. Pd 2016/04 zo dňa 10.11.2004 proti opatreniu Správy katastra pre hlavné mesto SR Bratislavu, pracovisko Bratislava II. zo dňa 13.3.2003 pod položkou výkazu zmien č. 1012/03 k.ú. R., predmetom ktorého bol zápis dedičského rozhodnutia č. NcG 131/02-10 rozhodla tak, že napadnuté opatrenie Správy katastra pre hlavné mesto SR Bratislavu, pracovisko Bratislava II. zo dňa 13.3.2003 pod položkou výkazu zmien č. 1012/03 k.ú. R. bolo zrušené. V danej veci dovolací súd Najvyšší súd SR sp. zn. 2 Cdo 210/2008 zo dňa 25.2.2010 v uznesení jednoznačne a výslovne uviedol, že zákonom stanovená 60-dňová lehota sa vzťahuje len na záznam perfektnej verejnej listiny, ktorá obsahuje všetky náležitosti uvedené v ustanovení § 42 ods. 1, 2 katastrálneho zákona. Pôvodný žalobca však nepredložil katastrálnemu úradu na vykonanie záznamu perfektnú verejnú listinu s prílohami spôsobilú na vykonanie záznamu údajov v nej uvedených, a preto katastrálny úrad nepostupoval v rozpore s ustanovením § 43 ods. 1 písm. b) katastrálneho zákona. Tiež uviedol, že ani vykonanie záznamu 31.3.2003 a oznámenie tejto skutočnosti právnej zástupkyňi žalobcu listom zo dňa 3.4.2003 sp. zn. Z 2190/00 a dorúčením výpisu z listu vlastníctva č. XXXX kat. úz. R. 14.4.2003 nie sú v príčinnej súvislosti so vznikom škody (ak by vznikla) následkom nedodržania lehoty na uzavretie kúpnej zmluvy dohodnutej medzi pôvodným žalobcom a budúcim kupujúcim v zmluve o budúcej zmluve (zo dňa 20.12.2002), a teda nezakladajú nárok žalobcu na náhradu škody spôsobenej nesprávnym postupom katastrálneho úradu. Súd na základe vyššie uvedeného preto konštatoval, že v danom prípade žalobcom v konaní nesprávny úradný postup katastrálneho úradu nebol preukázaný. Postupom dotknutého úradu v danej veci - záznamu na základe uznesenia Okresného súdu Žilina z 12.8.2002 č.k. NcG 131/02-10 nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu z dôvodu, že nedodržel zákonné lehoty, keďže nebola na vykonanie záznamu predložená perfektná verejná listina s prílohami a na takúto situáciu sa stanovená zákonná lehota nevzťahovala. Žalobca v ďalšom konaní vznik škody 602.403 eur odôvodňoval, že ide o ušlý zisk, ktorý by mal právny nástupca žalobcu, žalobcovi bola spôsobená škoda vo forme ušlého zisku. Žalobca v ďalšom konaní zakladal svoj nárok na ušlý zisk výlučne na tvrdení o jeho existencii, pričom netvrdil žiadne konkrétne okolnosti zdôvodňujúce uplatnený nárok a dokazujúce existenciu ušlého zisku ako dôsledku prípadného nesprávneho postupu katastrálneho úradu. Súd je toho názoru,

že len všeobecné tvrdenie o ušlom zisku a zmarení uzavretia kúpnej zmluvy bez ďalšieho nemôže byť základom pre vznik nároku na náhradu ušlého zisku, a to ani v prípade, ak by boli dôsledkom porušenia povinnosti zo strany orgánov štátu. Aj existencia ušlého zisku musí byť vždy preukázaná. Dovolací súd v danej veci tiež konštatoval, že právny predchodca žalobcu sa k podmienke uzavrieť kúpnu zmluvu v lehote 5 dní od zápisu práv k nehnuteľnostiam katastrálnym úradom) zaviazal napriek tomu, že mohol uzavrieť s budúcim kupujúcim priamu kúpnu zmluvu a túto spolu s verejnou listinou, ktorá potvrdzuje právo k nehnuteľnosti, ak toto právo nie je vpísané na liste vlastníctva predložiť katastrálnemu úradu s návrhom na vklad vlastníckeho práva v prospech kupujúceho. Absencia zápisu vlastníctva v prospech právneho predchodcu žalobcu nemohla byť prekážkou k uzavretiu kúpnej zmluvy, keď verejná listina vlastníctvo predávajúceho deklaruje. Ak právnenému predchodcovi žalobcu vznikla škoda v dôsledku skutočnosti, že nevyužil možnosť vyplývajúcu zo zákona na uzavretie kúpnej zmluvy na uvedené nehnuteľnosti následkom nesplnenia podmienky - zápisu práva k nehnuteľnostiam katastrálnym úradom v zmluvne dohodnutej lehote, neexistuje príčinná súvislosť medzi prípadným nesprávnym postupom katastrálneho úradu a neuzavretím kúpnej zmluvy. Výška odplaty pri predaji nehnuteľností t.j. cena nehnuteľností, ktorá mu nebola zaplatená následkom neuzavretia kúpnej zmluvy, nie je zisk, ale je vzájomným plnením vyplývajúcim zo zmluvy a keďže k plneniu nedošlo, predmet budúcej kúpnej zmluvy zostal vo vlastníctve právneho predchodcu žalobcu. Dôkazné bremeno ohľadom naplnenia podmienok vzniku zodpovednosti štátu za škodu pritom zaťažovalo žalobcu. Na základe vyššie uvedených skutkových zistení a úvah súd dospel k záveru, že žalobca v konaní nepreukázal ním tvrdený nesprávny postup katastrálneho úradu. Žalobca nesplnil už prvú podmienku zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, keď v konaní nepreukázal nesprávny úradný postup a keďže všetky podmienky vzniku zodpovednosti štátu musia byť splnené kumulatívne a vzhľadom na nesplnenie prvej základnej podmienky súd považoval za nadbytočné a nevhodné vyjadrovať sa podrobnejšie k splneniu ďalších podmienok vzniku škody a príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Súd rozhodol v zmysle § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania, a to s poukazom na plný úspech žalovaného vo veci podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu trov konania. V konaní nebolo zistené, že by žalovanému v súvislosti s týmto konaním voči intervenientovi nejaké trovy vznikli, preto súd ich náhradu žalovanému voči intervenientovi nepriznal.

2. Proti rozsudku okresného súdu podal žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Žalobca zotrváva na názore, že príslušný orgán katastra sa dopustil nesprávneho úradného postupu a v priamej príčinnej súvislosti ako následok nesprávneho úradného postupu vznikla škoda M. Nadášimu. Žalobca sa nestotožňuje s tvrdením, že lehota upravená v zákone sa vzťahuje len na prípad záznamu na podklade perfektnej verejnej listiny. Tento záver je značne reštriktívny a hlavne v rozpore s princípom právnej istoty. Účastníci zmluvy o budúcej zmluve mohli dôvodne predpokladať, že úrad rešpektuje zákon a lehotu upravenú v zákone a preto mohli vziať svoje ďalšie právne úkony na úkony príslušného orgánu vykonané v zákonnej lehote. Ak teda pre nesprávny úradný postup nedošlo k uzatvoreniu riadnej kúpnej zmluvy vznikla majiteľovi nehnuteľnosti škoda vo forme ušlého zisku. Škoda bola v priebehu konania modifikovaná smerom dole, pretože vlastník časť vecných práv v priebehu sporu previedol na iné subjekty, resp. uzatvoril odplatné dohody o urovaní. Vlastník nehnuteľnosti aj uzatvoril v súlade s názorom dovolacieho súdu riadne kúpne zmluvy, ktoré predložil s verejnými listinami osvedčujúcimi jeho vlastnícke právo príslušnému katastrálnemu orgánu, ktorý ale neskôr správne konanie prerušil a potom dokonca návrh na vklad vlastníckeho práva zamietol (V 25366/11) a v súčasnosti dokonca na LV č. XXX (kat. úz. R.) je vymazaná plomba, ktorý stav je v rozpore s katastrálnym zákonom. Pôvodný žalobca riadne popísal v žalobe skutkový stav, z ktorého odôvodňoval svoje nároky na náhradu škody. Skutočnosti zodpovedá stav, podľa ktorého mal príslušný orgán katastra k vykonaniu záznamu k dispozícii všetky verejné listiny, na podklade ktorých mal (a bol) vykonaný záznam v operáte katastra, na podklade ktorého bolo zapísané vlastnícke právo pôvodného žalobcu do operátu katastra. Katastrálny orgán mal k dispozícii aj dedičské rozhodnutie Štátneho notárstva Žilina č.k. D538/58-14 z 24.04.1959 a uznesenie Okresného súdu Žilina. Na základe uvedeného odvolacieho súdu navrhuje, aby napadnutý rozsudok zmenil tak, že vyhovie žalobe podľa naposledy navrhnutého petitu a priznal mu trovy konania vo výške 100%, alternatívne aby napadnutý rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Žalovaný podaním zo dňa 11.12.2017 reagoval na odvolanie žalobcu. Uviedol, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť, lebo Okresný súd Žilina správne právne vec posúdil a správne zistil skutkový stav veci. Z rozhodovacej praxe súdov vyplýva, že bez ohľadu na skutkové okolnosti individuálnej právnej

veci, protiprávny úkon musí byť priamou, bezprostrednou a nesprostredkovanou príčinou škody, nestačí, ak je iba sprostredkovanou príčinou škody. Ak nie je preukázaná čo i len jedna z podmienok vzniku práva na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu štátu, resp. orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom, toto zistenie musí nevyhnutne viesť k zamietnutiu žaloby. Uviedol stanovisko Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/210/2008 zo dňa 25.02.2010. Okresný súd správne konštatoval, že v danom prípade žalobcom v konaní nesprávny úradný postup katastrálneho úradu nebol preukázaný. Všeobecné súdy nie sú oprávnené mimo rámca správneho súdnictva skúmať vecnú správnosť správnych aktov vydaných príslušným orgánom. Otázku, či predložená verejná listina bola spôsobilá na vykonanie záznamu alebo nie, už vyriešil Najvyšší súd SR v spomínanom uznesení. Orgán na úseku katastra nehnuteľností nemôže niesť zodpovednosť za to, že príslušná verejná listina mala nedostatky, ktoré bránili tomu, aby bolo možné aj na jej základe vykonať záznam. Ani opravné uznesenie Okresného súdu Žilina, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 19.10.2006, nemalo náležitosti podľa § 42 ods. 2 písm. c) katastrálneho zákona a teda nebolo spôsobilé byť podkladom na vykonanie záznamu. Žalovaný zastáva názor, že žalobe žalobcu nebolo možné vyhovieť ani z dôvodu, že zmluva o budúcej zmluve, od ktorej žalobca odvíja právo na náhradu škody, bola neplatná. Z bodu II a bodu III zmluvy o budúcej zmluve nie je zrejmé, či predmetom kúpy mali byť nehnuteľnosti alebo spoluvlastnícky podiel k nehnuteľnostiam uvádzaným v bode II zmluvy o budúcej zmluve, vzhľadom k čomu je taktiež potrebné konštatovať, že zmluva o budúcej zmluve je neurčitá a teda absolútne neplatná. Vzhľadom na vyššie uvedené žalovaný navrhuje, aby odvolací súd zamietol odvolanie žalobcu. Žalovaný si zároveň uplatňuje právo na náhradu trov konania.

4. Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu podaním zo dňa 24.01.2018 konštatuje, že obsahom vyjadrenia žalovaného je opakovaná obrana bez zmeny akýchkoľvek skutkových okolností a právnych názorov. S obsahom jeho vyjadrenia žalobca nesúhlasí a zotrváva na dôvodoch dovolania.

5. Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu v podaní zo dňa 28.08.2018 uviedol, že strany konania musia rešpektovať všetky závery súdneho rozhodnutia a nie len tie, ktoré jednej zo strán vyhovujú. Ku dňu podania vyjadrenia nebolo právoplatne rozhodnuté o návrhu na povolenie vkladu vlastníctva na podklade kúpno-predajnej zmluvy. Podľa názoru žalobcu konečné právoplatné rozhodnutie v správnom konaní vedenom na Okresnom úrade Bratislava, odbor katastrálny pod č. V - 25366/11 a v správnom konaní pred súdom vedenom na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 4Sp/136/2012, 4Sp/137/2013 má význam pre prebiehajúce konanie. Na podklade týchto skutočností žalobca navrhol aplikáciou § 164 CSP prerušiť konanie vo veci vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 17C/183/2012 aktuálne v odvolacom konaní pred Krajským súdom v Žiline pod sp. zn. zberného spisu 5Co/47/2018 do právoplatného skončenia veci v správnom konaní vedenom na Okresnom úrade Bratislava, odbor katastrálny pod č. V 25366/11.

6. Žalovaný v podaní zo dňa 11.09.2018 uviedol, že Okresný súd Žilina v rozsudku zo dňa 21.06.2017. sp. zn. 17C 183/2012 pritom ako jeden z dôvodov zamietnutia žaloby uviedol nepreukázanie nesprávneho úradného postupu orgánu verejnej moci. Takto vymedzený dôvod zamietnutia žaloby môže obstať ako samostatný dôvod zamietnutia žaloby - podmienky vzniku práva na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci musia byť totiž splnené kumulatívne a ak nie je preukázané splnenie čo i len jednej z podmienok vzniku tohto práva, žalobu je potrebné zamietnuť. Okresný súd Žilina pri svojom rozhodovaní vychádzal z právneho názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Ďalej žalovaný v nadväznosti na vyššie uvedené podanie žalobcu uvádza, že Okresný súd Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 17C/183/2012 a Krajský súd v Žiline v konaní vedenom pod sp. zn. 5Co/47/2018 rozhodujú v civilnom sporovom konaní o nároku na náhradu škody, ktorá mala byť spôsobená pri výkone verejnej moci, a nie o správnej žalobe, či o žalobe na ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej moci. Vzhľadom k tejto skutočnosti sa žalovaný nevyjadroval k žalobcom označeným konaniami o návrhu na vklad a ku skutočnostiam týkajúcim sa týchto konaní o návrhu na vklad. Žalovaný je naďalej toho názoru, že žaloba žalobcu nie je dôvodná, že Okresný súd Žilina rozhodol vecne správne, keď žalobu zamietol a že svoje rozhodnutie aj veľmi dôkladne odôvodnil, pričom odôvodnenie predmetného rozsudku Okresného súdu Žilina vychádza z právneho názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako dovolacieho súdu. Vzhľadom na vyššie uvedené žalovaný navrhuje, aby Krajský súd v Žiline zamietol odvolanie žalobcu, pretože odvolaním napadnuté rozhodnutie Okresného súdu Žilina je vecne správne. Žalovaný si zároveň uplatňuje právo na náhradu trov konania.

7. Žalobca prostredníctvom právneho zástupcu vo vyjadrení, ktoré bolo súdu doručené dňa 14.11.2018, uviedol, že žalovaná strana sústavne a tvrdošijne (vedome alebo nevedome) ignoruje podstatný fakt pre vec a to, že príslušný katastrálny orgán v rozhodnej dobe na podklade pôvodným žalobcom predložených verejných listín a vlastných činností v rozsahu svojich kompetencií záznamom zapísal vlastnícke právo do operátu katastra na pôvodného žalobcu. Dovolací súd, ako vyplýva z dôvodov označeného rozhodnutia, zameral svoju pozornosť hlavne na následky nedodržania lehoty na zápis vlastníckeho práva záznamom so záverom týkajúcim sa perfektnosti predloženej verejnej listiny. Z dôvodu nesplnenia podmienok zmluvy o budúcej zmluve a neuzatvorenia riadnej zmluvy, potom pôvodný žalobca (budúci predávajúci) sám inicioval podanie prokurátorského protestu tak podaniami adresovanými príslušnému katastrálnemu orgánu ako i príslušnej prokuratúre. Treba zdôrazniť na tomto mieste, že obsah zmluvy o budúcej zmluve a ani samotnej kúpnej zmluvy medzi zmluvnými stranami nebol sporný a neexistuje žiaden relevantný dôvod na určenie neplatnosti zmluvy o budúcej zmluve, pretože žalovaná strana nemôže mať žiaden naliehavý právny záujem na takomto určení, pretože bezdôvodne svojimi námietkami zasahuje do súkromno - právnych vzťahov dvoch fyzických osôb s plnou právnou subjektivitou. Najvyšší súd Slovenskej republiky už v rozsudku z 29.03.2007, sp.zn. 3Cdo/32/2007 (uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky, zôšit 3/2008, pod č. 28) konštatoval, že nedodržanie lehoty určenej v § 32 ods. 1 katastrálneho zákona je jednoznačne procesný postup pre priečiaci sa zákon. Otázka príčinnej súvislosti nie je otázkou právnou, ide o skutkovú otázku.

8. Krajský súd v Žiline uznesením č.k. 5Co/47/2018-780 zo dňa 26. februára 2019 prerušil konanie vo veci vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp.zn. 17C/183/2012, aktuálne v štádiu odvolacieho konania vedeného pred Krajským súdom v Žiline pod sp.zn. 5Co/47/2018, do právoplatného skončenia veci v správnom konaní vedenom na Okresnom úrade Bratislava, odbor katastrálny, pod č. V-25366/11.

9. Krajský súd v Žiline výzvami zo dňa 10.12.2019 žiadal strany sporu a Úrade geodézie, kartografie a katastra SR o oznámenie, v akom štádiu je správne konanie vedené na Okresnom úrade Bratislava, odbor katastrálny pod č. V - 25366/11. Výzvy opakovane 28.01.2020.

10. Oznámením zo dňa 12.02.2020 Okresný úrad Bratislava, odbor katastrálny súdu oznámil, že nakoľko v súčasnej dobe vo veci koná ako odvolací súd Najvyšší súd SR, nevedia poskytnúť informáciu, kedy bude konanie V-25366/11 právoplatne ukončené.

11. Návrhom zo dňa 02.06.2020 právny zástupca žalobcu žiadal pokračovať v konaní, nakoľko z internetovej stránky Najvyššieho súdu SR dňa 27.04.2020 malo byť vyhlásené rozhodnutie vo veci vedenej na Okresnom úrade Bratislava - odbor katastrálny pod č. V 25366/11.

12. Krajský súd v Žiline zopakoval dňa 11.08.2020 výzvy zo dňa 10.12.2019, pričom žiadal strany sporu a Úrade geodézie, kartografie a katastra SR o oznámenie, v akom štádiu je správne konanie vedené na Okresnom úrade Bratislava, odbor katastrálny pod č. V - 25366/11.

13. Oznámením o stave konania zo dňa 17.08.2020 Okresný úrad Bratislava, odbor katastrálny krajskému súdu oznámil, že konanie vedené pod č. V-25366/11 bolo právoplatne ukončené na základe rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Sžr/1/2019 zo dňa 21.04.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 06.06.2020. Najvyšší súd Slovenskej republiky uvedeným rozsudkom potvrdil rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave č.k. 4Sp/136/2012,4Sp/137/2012-370, ktorým Krajský súd v Bratislave potvrdil rozhodnutie Okresného úradu Bratislava, katastrálneho odboru (pôvodne Správa katastra pre hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislavu) o zamietnutí návrhu na vklad vlastníckeho práva v konaní V-25366/11.

14. Podaním zo dňa 17.09.2020 Úrade geodézie, kartografie a katastra SR poukázal na stanovisko Najvyššieho súdu SR vyslovené v uznesení sp. zn. 2Cdo/210/2008, že právny predchodca žalobcu nepredložil vtedajšiemu katastrálnemu úradu na vykonanie záznamu perfektnú verejnú listinu s prílohami spôsobilými na vykonanie záznamu údajov v nej uvedených a preto katastrálny úrad nepostupoval v rozpore s ustanoveniami § 43 ods. 1 písm. b) katastrálneho zákona. Na takúto situáciu sa stanovená lehota nevzťahovala. Najvyšší súd SR teda vyslovil, že k namietanému nesprávnemu úradnému postupu nedošlo. Ďalej Najvyšší súd SR vyslovil, že vykonanie záznamu z 31.03.2003, oznámenie tejto skutočnosti právnej zástupkyňi právneho predchodcu žalobcu listom z 03.04.2003 a doručenie výpisu z

listu vlastníctva č. XXXX, katastrálne územie R., nie sú v príčinnej súvislosti so vznikom škody (ak by vznikla) následkom nedodržania lehoty na uzavretie kúpnej zmluvy dohodnutej medzi navrhovateľom a budúcim kupujúcim v zmluve o budúcej kúpnej zmluve a teda nezakladajú nárok právneho predchodcu žalobcu na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom vtedajšieho katastrálneho úradu. Vzhľadom na uvedené žalovaný navrhuje, aby krajský súd odvolanie zamietol.

15. V zmysle § 165 ods. 1 CSP len čo odpadne prekážka, pre ktorú sa konanie prerušilo, pokračuje súd v konaní i bez návrhu. Krajský súd v Žiline uznesením č.k. 5Co/47/2018-780 zo dňa 26. februára 2019 prerušil konanie vo veci vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp.zn. 17C/183/2012, aktuálne v štádiu odvolacieho konania vedeného pred Krajským súdom v Žiline pod sp.zn. 5Co/47/2018, do právoplatného skončenia veci v správnom konaní vedenom na Okresnom úrade Bratislava, odbor katastrálny, pod č. V-25366/11. Oznámením o stave konania zo dňa 17.08.2020 Okresný úrad Bratislava, odbor katastrálny krajskému súdu oznámil, že konanie vedené pod č. V-25366/11 bolo právoplatne ukončené na základe rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Sžr/1/2019 zo dňa 21.04.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 06.06.2020. Najvyšší súd Slovenskej republiky uvedeným rozsudkom potvrdil rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave č.k. 4Sp/136/2012,4Sp/137/2012-370, ktorým Krajský súd v Bratislave potvrdil rozhodnutie Okresného úradu Bratislava, katastrálneho odboru (pôvodne Správa katastra pre hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislavu) o zamietnutí návrhu na vklad vlastníckeho práva v konaní V-25366/11. Na základe skutočností, že odpadla prekážka, pre ktorú sa konanie prerušilo, odvolací súd v konaní ďalej pokračoval a ďalej sa zaoberal odvolaním podaným právny zástupcom žalobcu.

16. Podľa ust. § 455 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a vec bola vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, odvolací súd ako aj súd prvej inštancie sú viazaní právnym názorom dovolacieho súdu (Najvyššieho súdu SR). Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou konania v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), opätovne preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s ust. § 219 ods. 3 CSP) napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti.

17. V zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

18. V zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

19. V zmysle ust. § 387 ods. 3 CSP odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

20. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia, prislúchajúceho spisového materiálu, vyhodnotení toho, čo uviedli v rámci odvolacieho konania strany konania konštatuje, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 191 a nasl. CSP a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na citované ust. § 387 ods. 2 CSP, keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov. Rozhodnutie súdu prvej inštancie zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad, a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil.

21. S rozhodnutím súdu prvej inštancie, právnym posúdením veci, ako aj zdôvodnením rozsudku sa odvolací súd plne stotožnil a v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP na tento poukazuje. Odvolateľ k veci

samotnej neuviedol žiadne skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový stav následne prijaté právne závery. Keďže súd prvej inštancie sa vysporiadal so všetkými skutočnosťami, ktoré boli uvedené v podanom odvolaní a na ktoré poukazoval odvolateľ aj v priebehu prvostupňového konania, odvolanie nepovažoval odvolací súd za dôvodné, neuznal opodstatnenosť argumentácie odvolateľa, na ktorých založil svoje odvolacie dôvody, a preto napadnutý rozsudok okresného súdu, potvrdil ako vecne správny.

22. Pre zdôraznenie správnosti rozhodnutia odvolací súd ďalej uvádza nasledovné:

23. V predmetnom konaní je vymáhaná škoda tvoriaca predmet sporu, ktorá mala byť žalobcovi (jeho právnenému predchodcovi) spôsobená nesprávnym úradným postupom v roku 2002 a 2003 tak, že pri zápise vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností v prospech právneho predchodcu žalobcu - záznamu na základe uznesenia Okresného súdu Žilina z 12.8.2002 č.k. NcG 131/02-10, nedodržel katastrálny úrad zákonom stanovenú lehotu vyplývajúcu z § 43 ods. 1 písm. b) katastrálneho zákona a tým mu znemožnil splniť podmienky vyplývajúce z uzavretej Zmluvy o budúcej kúpnej zmluve s Ing. C. K. zo dňa 20.12.2002.

24. Predpokladom vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom je súčasne (kumulatívne) splnenie troch základných predpokladov: 1/ nesprávny úradný postup, 2/ vznik škody ako majetkovej či nemajetkovej ujmy, 3/ príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody.

25. Odvolací súd viazaný právnym názorom Najvyššieho súdu SR, ako vyššej súdnej autority, dáva do pozornosti vyslovený názor v uznesení zo dňa 25.2.2010 č.k. 2Cdo 210/2008-351. V predmetnej veci išlo o verejnú listinu uznesenie Okresného súdu Žilina z 12.8.2002, č.k. Nc G 131/02-10. Najvyšší súd poukázal na skutočnosť, že zákonom stanovená 60-dňová lehota sa vzťahuje len na záznam perfektnej verejnej listiny, ktorá obsahuje všetky náležitosti uvedené v ustanovení § 42 ods. 1, 2 katastrálneho zákona. Pôvodný žalobca však nepredložil katastrálnemu úradu na vykonanie záznamu perfektnú verejnú listinu s prílohami spôsobilú na vykonanie záznamu údajov v nej uvedených, a preto katastrálny úrad nepostupoval v rozpore s ustanovením § 43 ods. 1 písm. b) katastrálneho zákona. Tiež uviedol, že ani vykonanie záznamu 31.3.2003 a oznámenie tejto skutočnosti právnej zástupkyňi žalobcu listom zo dňa 3.4.2003 sp. zn. Z 2190/00 a doručením výpisu z listu vlastníctva č. XXXX kat. úz. R. 14.4.2003 nie sú v príčinnej súvislosti so vznikom škody (ak by vznikla) následkom nedodržania lehoty na uzavretie kúpnej zmluvy dohodnutej medzi pôvodným žalobcom a budúcim kupujúcim v zmluve o budúcej zmluve (zo dňa 20.12.2002), a teda nezakladajú nárok žalobcu na náhradu škody spôsobenej nesprávnym postupom katastrálneho úradu.

26. Najvyšší súd taktiež poukázal na to, že právnym základom nároku, z ktorého mala škoda vzniknúť je zmluva o budúcej kúpnej zmluve, uzavretá medzi pôvodným žalobcom (K. R.) a Ing. C. K. 20.12.2002 v Prahe. V čl. III. zmluvy o budúcej zmluve sa pôvodný žalobca zaviazal, že nehnuteľností uvedené v bode II zmluvy odpredá budúcemu kupujúcemu v lehote 5 dní od zápisu práv k nehnuteľnostiam katastrálnym úradom. Pôvodný žalobca sa zaviazal k uzavretiu kúpnej zmluvy až po vyhotovení listu vlastníctva napriek tomu, že ako dedič sa stal vlastníkom nehnuteľností smrťou poručiteľa. Dovolací súd vyslovil právny názor, že absencia zápisu vlastníctva v prospech pôvodného žalobcu nemohla byť prekážkou k uzavretiu kúpnej zmluvy, keď verejná listina vlastníctvo predávajúceho deklaruje. Ak pôvodnému žalobcovi vznikla škoda v dôsledku skutočnosti, že nevyužil možnosť vyplývajúcu zo zákona na uzavretie kúpnej zmluvy na uvedené nehnuteľností následkom nesplnenia podmienky - zápisu práv k nehnuteľnostiam katastrálnym úradom v zmluvne dohodnutej lehote, neexistuje príčinná súvislosť medzi prípadným nesprávnym postupom katastrálneho úradu a neuzavretím kúpnej zmluvy.

27. V intenciách právneho názoru Najvyššieho súdu SR, ako aj názoru okresného súdu v novom rozhodnutí, ktoré je v tomto konaní napadnuté odvolaním, odvolací súd konštatuje, že v danom prípade nesprávny úradný postup katastrálneho úradu nebol preukázaný. Postupom dotknutého úradu v danej veci - záznamu na základe uznesenia Okresného súdu Žilina z 12.8.2002 č.k. NcG 131/02-10 nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu z dôvodu, že nedodržel zákonné lehoty, keďže nebola na vykonanie záznamu predložená perfektná verejná listina s prílohami a na takúto situáciu sa stanovená zákonná lehota nevzťahovala.

28. Odvolací súd je tiež názoru, že pôvodný žalobca v konaní nepreukázal vznik škody a tiež existenciu príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom katastrálneho úradu a znížením jeho majetku. Vzhľadom k tomu, že najvyšší súd konštatoval, že nesprávny úradný postup katastrálneho úradu nebol preukázaný, nebola splnená jedna z podmienok vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom.

29. Vzhľadom na uvedené odvolací súd napadnuté rozhodnutie okresného súdu podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti.

30. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd aplikoval ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V predmetnom odvolacom konaní mal plný úspech žalovaný, a preto odvolací súd priznal žalovanému proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Ďalej o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

31. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)